

**Amics de la Sardana
de l'A. E. Talaia**

---

*Butlletí de
Nadal 1979*

Properes Audicions

Dia 26, Diada de Sant Esteve, a la
Plaça de la Vila a les 12 del migdia

Dia 6 de gener, Diada de Reis,
a les 12.30 a la Plaça de la Vila

Cobla: SITGETANA

Camiseria

Calserra

C/. dels Caputxins, 28
Tel. 893 27 92
Vilanova i la Geltrú

JOIERIA

RELOTGERIA

Cecilia

Carrer dels
Caputxins, 22
Tel. 893 40 97

ABRAHAM

PASTISSERIA

BUFFET SALAT
PIZZERIA

PASTISSOS
WHISKY
CURAÇAO
CONYAC
COINTREAU

Aigua, 102 - Tel. 893 30 16 - Vilanova i la Geltrú

de l'A. E. TALAIA

DESEMBRE / 79

C/. Comerç, 4
Tel. 893 12 57

Felicitació

Amics:

La Tardor quasi s'acaba i els arbres estan sense fulles, el curt estiu ja és lluny i la gent comença a tenir fred. S'està bé a casa, això vol dir que s'acosten les boniques i significatives diades de Nadal, Cap d'Any i Reis.

Nosaltres, com a sardanistes, ens agrada cantar sardanes d'amor i pau al nen nat del pessebre i ballar una ample sardana al voltant de l'arbre de la Plaça de la Vila al començar el nou any! Animeu-vos, tothom hi és convidat!

Us volem donar els millors desitjos per aquestes festes de Nadal i felicitar-vos.

Estaríem contents que poguessiu trobar el veritable significat de pau i alegria en les vostres llars. La gent que estima les seves tradicions i les conserva persisteix sempre com a poble.

Bon Nadal i felix any 1980!

AMICS DE LA SARDANA
de l'A.E. Talaia

Besolí

Sastreria
Camiseria i
Confeccions

Plaça de les Cols, 18
Vilanova i la Geltrú

Articles
de
Regal

Llista
de
noces

CAN VALL

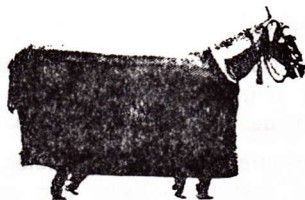
Sant Pau, 15 - Telèfon 893 09 44
VILANOVA I LA GELTRÚ

Galeries Rambles

M. ANGRILL I PUIG

Mobles i Decoració

Rambla, 5
Tel. 893 03 99

La Mulassa

Llibres, jogines, ceràmica

Sant Gervasi, 36
Vilanova i la Geltrú

Pau Casals ha tornat a casa

A primers de novembre, el poble català, visqué una de les jornades més importants: el retorn de Pau Casals.

Malgrat els malentesos d'horaris i el retard en que s'obriren les portes de la Generalitat, tot Catalunya volgué acomiadar al mestre Pau Casals i agrair-li la seva constant lluita per les llibertats de Catalunya.

Amics de la Sardana de l'A. E. Talaia, capdavantera dels actes portats a terme en homenatge a Pau Casals que tingueren lloc a Vilanova amb motiu de la reposició del seu nom a la Plaça que li fou dedicada i en el centenari del seu naixement, no hi podia faltar.

L'arribada es produí amb una hora d'antelació i en mig d'un desplegament aparatós policíac. L'acte oficial tingué la solemnitat i emoció que requeria.

Parlaren el ministre de cultura, la vídua de Pau Casals, el batlle de Barcelona, els representants de les Nacions Unides, França i Puerto Rico, es llegiren també missatges dels reis de l'Estat espanyol, el president Carter, el senador Kennedy i altres personalitats. El president Tarradellas, malgrat el seu refredat, donà a llegir el seu discurs enaltidor de les virtuts de Casals. Després gent de tota condició i edat, volgueren donar l'últim adéu a Pau Casals.

El dissabte dia 10, abans de traslladar les seves despulles al Vendrell per a ser-hi enterrades definitivament, se li va retre el darrer homenatge a Montserrat, on el pare abat durant la cerimònia que se celebrà digué: «Som aquí per complir el desig de Pau Casals d'acollir-lo a la seva terra.» Serien interpretades diverses melodies seves a càrrec de l'Escolania.

El mateix dia a la tarda Pau Casals fou rebut amb una gran emoció i alegria per la seva vila nadiua: El Vendrell. L'arquebisbe de Tarragona llegí al temple vendrellenc un parlament en el qual recordà que Casals «va morir obsessionat per la pau, treballant per la comprensió entre els homes i pobles». L'acte es va cloure amb la interpretació de la «Salve montserratina» de Pau Casals a càrrec de

l'Orfeó del Vendrell. Tot seguit el públic cantà «Els Segadors».

Seguidament el fèretre fou conduit fins al cementiri a peu, pronuncià unes paraules el batlle del Vendrell, donant la benvinguda al fill que tornava a la seva vila nadiua, després parlà Marta Montáñez, vídua de Pau Casals, recordant que el mestre anava a reunir-se amb la seva mare, els seus germans i la seva família els vendrellencs, ja que els considerava com a germans.

Seguidament Joan Raventós en nom del President Tarradellas pronuncià unes paraules patriòtiques i vibrants. Acabats els parlaments els «Nens» del Vendrell aixecaren un pilar de cinc.

Acabada la inhumació de les despulles del mestre, el públic tributa l'últim adéu a Pau Casals.

E. R.

En la mort d'un gran solista de tenora

Erem sabedors del delicat estat de salut del magnífic solista de tenora Josep Mir i Abràs, fill de Cassà de la Selva, on havia nascut l'any 1921. Malgrat tot, restàrem desagradablement sorpresos en conèixer la trista nova de la seva mort, la qual es produí el dia 18 de novembre, quan els seus companys de la cobla «La Selvatana» es disposaven a actuar al Palau de la Música Catalana de Barcelona (Premis Joaquim Serra).

EL MUSIC

El modelador de la personalitat interpretativa del mestre Josep Mir fou el genial instrumentista de tenora Josep Coll, qui malgrat ésser fill de Llançà, havia radicat a la vila de Cassà de la Selva, on morí l'any 1965 i on encara resideix la seva vídua Angela Teixidor.

Després d'haver fet l'aprenentatge de l'ofici amb el mestre Coll, Josep Mir entrà a formar part de la cobla local «La Principal» de Cassà de la Selva, a la que restaria vinculat fins l'any 1951 que passà als rengles de «La Selvatana». Josep Mir fou un dels elements bàsics d'aquella extraordinària cobla «La Selvatana» dels anys cinquanta, que si en la família de la fusta comptava amb una parella de solistes excel·lents: Josep Mir (tenora) i Josep M.ª Ferrer (tible), disposava d'un magnífic suport en el rengle del darrera, on podíem trobar un recull de grans instrumentistes: els trompetes Josep Maymí, Joan Sadurní i Manuel Comadevall; el fiscorn Modest Puig; el contrabaix Delfí Sunyer, etc, tots ells baix les eficients directrius del mestre Josep Albertí, qui tenia l'assessorament valuósíssim (d'interès primordial en moments decisius) del mestre Josep Coll, col·laborador incondicional de «La Selvatana».

Josep Mir posseïa un so atractiu, nítid, molt segur. Tocava amb gran sentit de l'afinació i interpretava amb vertader talent i delicadesa. No era home d'efectes espectaculars ni de grans exhibicions de facultats. Sabia atorgar una significació i una personalitat a les seves versions, les quals posseïen un segell molt característic, fet de bon gust i dignitat. Les interpretacions del mestre Josep Mir constituïen un vertader regal per als auditoris, amarades de poesia i de sentiment.

Atesos els seus coneixements i la seva sensibilitat, Josep Mir havia esdevingut el vertader modelador de la personalitat interpretativa de la cobla «La Selvatana», la qual havia contribuït a mantenir en lloc destacat, fent front a les diverses evolucions i alternatives que sovint presenta la vida de les cobles.

També es distingí en la faceta de pedagog, donant a conèixer amb paciència i generositat, els petits secrets de l'ofici a diversos instrumentistes joves, alguns dels quals han esdevingut magnífics intèrprets, com és ara el cas de Josep M.ª Brugué, solista de la cobla «Costa Brava» de Palafrugell.

Josep Mir ens ha deixat una discografia molt extensa, que inclou els enregistraments fets per a les cases Regal (Odeón), Belter, Canigó-Sayton i Edigsa. L'estudi de la discografia del mestre Mir exigiria un espai del qual ara dissortadament no disposem, però les seves versions de sardanes com «La noia alegre que no sap plorar» (Joaquim Serra), «La processó de Sant Bartomeu» (Català), «Apassionada» (Joaquim Serra), «La sardana de l'avi» (Josep Serra), «La cançó del taper» (Cassà Casademont), «Pregària» (Serrat), «Mimosa» (Bou), etc., etc., seran recordades sempre més.

L'HOMME

A nivell personal Josep Mir era el perfecte anti-divo, sempre interessat en defugir els aldarulls publicitaris i en passar desapercebut. La seva única preocupació la constituïa la tenora, l'estudi, el treball i la feina ben feta. Si comentaves amb ell qualsevol detall relatiu a l'obra interpretada, t'acollia amb una gran senzillesa i cordialitat, tractant de treure's importància i de posar de relleu la col·laboració dels seus companys.

Home més aviat delicat de salut i de complexió física no pas excepcional, es transfigurava en iniciar la interpretació d'una obra.

Josep Mir rarament obligava en els aplecs i audicions de sardanes. De tota manera, i per tal de mantenir en tot moment el bon nom i el prestigi de la seva cobla (a la que professava una gran estima), dedicava els seus millors esforços i il·lusions al servei de la sardana. Tocava una sardana de tenora de la que ell mateix n'era autor («Paquita»), la qual havia estat instrumentada per l'actual capdavanter artístic de la cobla «La Selvatana», mestre Pere Fontàs.

Tots els qui en vida seguïrem amb interès les seves actuacions i admiràrem les seves dots, plorarem la pèrdua d'aquest gran músic i home de cor. Amb Josep Mir desapareix un gran artífex de la sardana a través de l'accent emocionat de la seva tenora. Descansi en pau.

E. R.

PREMIS JOAQUIM SERRA

Tal com acostuma a ser tradicional el tercer diumenge del mes de novembre, se celebra al Palau de la Música Catalana una nova edició dels premis Joaquim Serra.

Les cinc sardanes finalistes foren escoltades en la doble versió que ens oferí la cobla «Selvatana» i «La Principal» de la Bisbal.

Després de les votacions del públic assistent, el resultat fou el següent, primer premi a la sardana «L'encís del mar» de J. Prenafeta, guanyador també de l'esmentat premi l'any 1977 amb la sardana «El petit Oriol», segon premi «La sardana de les Glòries» de T. Gil Membrado, i el tercer premi «El jardí del Montseny» de X. Boliart. Tingueren accésit les sardanes «Llafranc» de J. Cristau i «Agraïment» de T. Gil.

NAIXEMENTS

A la llar dels nostres socis Carles Carrillo i Anna Guerrero, s'ha vist alegrada amb la virguda del primer fill una nena que porta el nom de Berta.

Igualment M.ª Mercè Alsina i Francesc Medina han tingut el primer fill un nen, que s'anomena Francesc.

Rebim els nostres amics la felicitació més sincera.

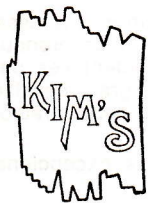

PROPERES ACTIVITATS DE LA COLLA SARDANISTA VOLERANY

16 de desembre:	Excursió per anar a buscar herba pel pessebre.
23 » »	Sortida IV. Coneixem el Penedès: Moja, Penyafer, Santa Margarida, La Sanabra, i Sant Llorenç de la Font.
24 » »	Missa del Gall, ballada al voltant de l'arbre, i Pessebre vivent.
25 » »	NADAL cada ovella al seu corral.
26 » »	Audició de sardanes a la Plaça de la Vila.
30 » »	Excursió al matí i cantada als pessebres a la tarda.
31 » »	Sopar de Fi d'Any.
1 de gener	Descans.
6 » »	Audició de sardanes a la Plaça de la Vila i cagada de tió al local social.

President: Salvador Butí - Secretari: Jaume Dallà - T. G. Vilaseca, Vilanova

ARTICLES
PER
A REGAL

PORCELLANA
CERÀMICA

Especialitat en
Llistes de Noces

Rbla. Principal, 33-bis
Tel. 893 07 76
Vilanova i la Geltrú

XURRERIA

TRIFON

Rambla Principal, 79
Vilanova i la Geltrú

PAPERERIA
LLIBRERIA

“PAPI”

C/. de la Llibertat, 18
Telèfon 893 50 57
Vilanova i la Geltrú

TEIXITS

RIERA

Textils per
la llar i el vestir

Rambla Principal, 20
Tel. 893 02 15
Vilanova i la Geltrú

ARI - NOTICIARI - NOTI

L'ENCICLOPÈDIA S'EQUIVOCA

La Gran Enciclopèdia Catalana, obra modelica en molts aspectes, presenta una sèrie d'anomalies pel que fa a l'estudi de la sardana, la cobla i els compositors, temes que no són tractats amb l'objectivitat necessària.

En la nota biogràfica corresponent al compositor Emili Saló i Ramell hem pogut detectar diversos errors, entre ells el que fa referència a l'any de naixement i a les activitats musicals del seu pare. L'any de naixement del mestre Emili Saló fou el 1905 (l'Enciclopèdia diu erròniament 1906). El seu pare, Martí Saló i Parals, fou instrumentista de cornet (l'Enciclopèdia diu que fou «concertista»).

També ens sembla lamentabilíssim que la figura del mestre Conrad Saló, el nostre director de cobla més capacitat i a més solent, instrumentista de condicions més que notables (ha estat un dels millors segons fiscorns que han existit) i un dels primers compositors de sardanes de l'hora actual no hagi suscitat ni una trista referència per part dels redactors de l'esmentada Enciclopèdia (apartat-sardanes).

Si la personalitat de l'home que ha fet de «La Principal» de La Bisbal la primera cobla de tots els temps, no ha d'ésser objecte de l'atenció que sens dubte mereix, aleshores ens agradaria saber per quins criteris de valoració es regeixen els responsables de l'Enciclopèdia Catalana, car examinant les seves pàgines amb una mica de calma hem trobat degudament analitzades les vides d'alguns compositors més aviat mediocres l'únic mèrit dels quals consisteix en ésser grans amics (i, pel que sembla, protegits) de determinats capitosos de la sardana radicats a Barcelona.

Ens sap greu que una de les poques iniciatives serioses amb les quals comptàvem a casa nostra constitueixi, almenys pel que fa a la sardana, el portaveu dels partidaris acèrrims del centralisme barceloní, deixant de banda la tasca i l'executòria d'una de les figures bàsiques de la història musical del nostre poble.

Eugeni Molero i Pujós
Responsable de la secció «Música»
del setmanari «Canigó»

NOU LP DE «LA PRINCIPAL» DE LA BISBAL

Acabem d'escoltar el disc LP Discophon Ster-137 enregistrat per la famosa cobla empordanesa «La Principal» de La Bisbal, baix la direcció del mestre Conrad Saló. Aquest LP inclou sardanes d'autors diversos entre les quals destaquem pel seu gran interès i atractiu musical: «Colla Violetes del Bosc» (M. S. Puigferrer), «Ciutat submergida» (Vicenç Acunya), «Frisança» (Juli Garreta) i la fantasia «Presentes de boda» (Josep Serra). Les extraordinàries dots conductores del mestre Saló es posen particularment de manifest en la interpretació de la peça del mestre Josep Serra, la qual serveix també de motiu de llum per als seus diversos solistes: tenora (Jaume Vilà), tible (Joan Parés), fiscorn (Josep Riumalló), trompeta (Joan Sadurní) i trombó (Martí Teixidor).

NOUS ENREGISTRAMENTS

Gentilment convidats pel capdavanter artístic de la cobla «Ciutat de Girona», mestre Lluís Buscarons, tinguèrem oportunitat d'assistir el passat dia 29 de novembre a l'enregistrament d'un disc LP de sardanes. L'enregistrament fou portat a cap als estudis de la prestigiosa editora Columbia, S. A., el director artístic de la qual és Joan Arnau. La cobla «Ciutat de Girona», que presentava la seva formació completa, gravà sardanes d'autors diversos dedicades a la població de Rubí, amb la particularitat que una d'aquestes composicions era una sardana per a dues cobles original del mestre Martínez Comín, encarregant-se la pròpia cobla «Ciutat de Girona», baix la direcció de l'autor, d'enregistrar la part corresponent a ambdues cobles, les quals posteriorment seran sobreposades en procedir a fer el muntatge de la gravació original.

VULL SABER

QUI ERA EL FISCORNAIRE TOMAS GARCIA?-

P. — Més d'una vegada he sentit a dir que el millor fiscorn de cobla de tots els temps fou en Tomàs Garcia. Podrieu facilitar-me alguna informació referent a l'història d'aquest músic? - M.ª C. B.

R. — Tomàs Garcia era oriünd de Banyoles. Sembla, però, que artísticament contribuï a la seva formació el fiscornaire Josep Ferrer i Torres, fundador i solista de «La Principal» de Peralada i pare del gran violinista, director d'orquestra i compositor Rafael Ferrer.

De fet les condicions absolutament privilegiades d'aquest instrumentista començaren a manifestar-se quan aquest entrà a formar part, durant la primera dècada del segle actual, de la cobla «La Principal» de Palafrugell, aleshores de gran prestigi, dirigida pel mestre Josep Gravalosa i integrada, entre altres, pels famosos instrumentistes Trifon Bonany, Frederic i Joaquim Torrent, Emili i Martí Saló, etc.

Si en la formació de cobla les dots del fiscornaire Tomàs Garcia constituïen un dels suports bàsics de la cobla palafrugellenca, pel que fa als concerts el seu so atractiu i vellutat, i la seva dicció acurada i molt precisa suscitaven l'entusiasme dels auditoris. En aquella època de fantasies instrumentals i altres peces de lluitament, Tomàs Garcia (fiscorn) i Martí Saló (cornet) eren dos dels especialistes més coneguts i reputats, fins al punt que els seus serveis foren requerits per la cobla «La Principal» de La Bisbal, on anteriorment Martí Saló ja havia fet una breu estada.

Per necessitats d'estructura de la cobla, la incorporació de Martí Saló, juntament amb el seu germà Emili (contrabaix), a la cobla bisbalenca, tingué lloc l'any 1917. Tomàs Garcia hi entraria l'any següent, restant-hi vinculat fins el 1935.

Home de condicions físiques excepcionals, no feu mai abús de les seves dots naturals, les quals orientà envers l'assoliment d'un estil interpretatiu molt depurat, d'una perfecció absoluta, sempre afinat, matisant amb gust i encert.

Tot i que en el conjunt de la cobla el so d'en Tomàs Garcia sobresortia en tot moment per raó de la seva qualitat i nitidesa, aquest músic mai no fou partidari d'interpretar sardanes obligades.

Tomàs Garcia era component de «La Principal» de La Bisbal quan aquesta feu les seves sortides artístiques a França i Bèlgica, havent actuat a la famosa «Sala Gaveau» interpretant davant Vicent d'Indy les «Impressions camperoles» de Joaquim Serra, aleshores tot just acabades d'estrenar. També fou un dels instrumentistes que feren possible que la cobla de La Bisbal obtingués el Premi d'Honor en el concurs de cobles celebrat a Sant Feliu de Guixols (1932) gràcies al qual la seva formació fou designada pel President Macià «Cobla oficial de la Generalitat de Catalunya». Va fer parella durant 12 anys amb un il·lustre fiscornaire, compositor i director de cobla: Conrad Saló i Ramell.

En abandonar la cobla de La Bisbal es retirà de la professió passant a formar part del nucli d'homes d'edat que seguia amb atenció i gran interès les interpretacions de les millors cobles a la capital del Baix Empordà i la seva contornada, calibrant amb justícia i gran coneixement de l'ofici les possibilitats dels músics que anaven sorgint.

De jove havia descobert les aptituds d'un vailet que aleshores tot just començava a remenar el fiscorn pels carrers de La Bisbal: Josep Puig «Moreno». Ja retirat aconsellà i orientà la vocació de molts fiscornaires novells, entre ells un notable instrumentista: Enric Vilà i Armengol, fundador de la cobla «Caravana» i solista durant molts anys de la cobla «Els Montgrins».

Tomàs Garcia morí modestament a Banyoles vers l'any 1947 o 48. El seu substitut a la cobla de La Bisbal fou el fiscornaire Lliberat Juanals.

Equip de Recerca

SASTRERIA
CONFECCIONS

POCH

Capdavanter en la
moda jove

Mode's exclusius

Sant Sebastià. 8-10
Francesc Macià, 60
Vilanova i la Geltrú

SABATERIA

Bartolí

Carrer dels
Caputxins, 36
Tel. 8930547

MIRIM

ARTICLES DE PELL I SKAY
BOSSES - CINTURONS - CARTERES
PORTAMONEDES - MALETES
ESTOIGS - GUANTS - ARTICLES DE REGAL

Carrer dels Caputxins, 11 - Vilanova i la Geltrú

CAIXA D'ESTALVIS
DE CATALUNYA

LA
CAIXA
DE TOTS

OFICINES A VILANOVA

Rambla Principal, 1 i Carrer Soler, 12
